

[Lilli Gyldenkilde]

at blive ved med at bruge penge på, at folk skal gå derhjemme og vente på et job, som aldrig kommer, i stedet for at de kunne uddanne sig og blive kvalificeret til et job, der så ville komme.

Det skal være min afslutningsreplik. Jeg har ikke mere at spørge om i denne sag.

Kaj Poulsen (S):

Jeg er enig med ministeren i, at det ville være rart – også for spørgerne – at kunne fremrykke uddannelsesstilbudene for de ledige.

Nu er det sådan, som ministeren også sagde, at man har store problemer med bare at opfylde den tekst, der står i loven, om, hvornår folk skal have et uddannelsesstilbud. Det er sådan, at de ledige, der får udskudt det uddannelsesstilbud, de har krav på i henhold til loven, fortsat får udbetalt dagpenge, indtil retskravet er opfyldt. Den praksis er desværre taget i anvendelse.

Jeg vil gerne spørge ministeren: Hvor mange har fået udskudt deres uddannelsesstilbud på nuværende tidspunkt? Hvor stor en procentuel stigning forventer ministeren at det vil dreje sig om i det kommende år? Hvor meget forventer ministeren at det vil betyde i ekstra udgifter, at man ikke satser voldsomt på at få disse mennesker i uddannelse? Hvor meget bliver ekstraudgiften for staten på grund af, at ministeren er venlig i Folketinget, men ikke gør ret meget ved det derude?

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

Til fru Lilli Gyldenkilde vil jeg gerne sige, at jeg anser det for meget væsentligt, at vi især koncentrerer indsatsen om de unge, så vi undgår, at der bliver for mange nye langtidsledige, for det er i høj grad også tankegangen bag det, der blev vedtaget før sommerferien, og det, der forhåbentlig bliver vedtaget inden jul. Der bliver brugt ganske mange penge til dette formål, og opgaven bliver at flytte disse penge fra den passive ydelse til en mere aktiv indsats.

Til hr. Kaj Poulsen, der er en af fædrene til det ganske glimrende forlig om ATB/UTB, der blev indgået i 1988, kan jeg sige, at det ikke er uden problemer at få fremskaffet tilstrækkeligt med uddannelsesstilbud helt præcist på det rigtige tidspunkt. Det er nogle problemer, som vi analyserer nøje sammen med de socialdemokratiske forhandlere. Vi har den udmærkede skik, at vi sammen følger op, hvordan det går med ATB/UTB-forliget.

Jeg er ikke i stand til at angive præcise tal vedrørende de konkrete spørgsmål, hr. Kaj Poulsen stillede, men jeg vil sørge for, at de socialdemokratiske forhandlere får en analyse, næste gang vi mødes, og det bliver formentlig inden ret længe.

Risgaard Knudsen (S):

Jeg må sige, at det efter min opfattelse var et meget, meget centralt spørgsmål, hr. Kaj Poulsen stillede arbejdsministeren. Set fra Folketingets side er det meget chokerende og i høj grad også meget alvorligt, at den, der på regeringens vegne – i dette tilfælde arbejdsministeren – skal besvare det spørgsmål, som hr. Kaj Poulsen her har stillet, ikke er i stand til at give et konkret svar.

Derfor må jeg spørge arbejdsministeren: For at Folketinget kan få kendskab til de oplysninger, som hr. Kaj Poulsen her efterlyser, er det så nødvendigt, at der fra Folketingets side bliver anmeldt et nyt spørgsmål til besvarelse under en senere spørgetid?

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

Jeg er enig med hr. Risgaard Knudsen i, at det er et centralt spørgsmål. ATB/UTB-forliget er et kæmpeprojekt, der er blevet sat i søen fra den 1. januar 1989. Der har været adskillige begyndervanskeligheder, som har været analyseret sammen med de socialdemokratiske forhandlere undervejs. Man har også deltaget aktivt i de regelfastsættelser, der har været efterfølgende.

Jeg beklager, at jeg ikke er i stand til at komme med præcise talangivelser her i spørgetiden vedrørende det spørgsmål, som hr. Kaj Poulsen stillede. Jeg gav udtryk for, at vi, som vi plejer, vil videregive disse oplysninger og disse analyser til de socialdemokratiske forhandlere. Men hvis man i Socialdemokratiet hellere vil have disse oplysninger ad anden vej, skal det ikke støde på modstand fra min side.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Nu begynder det at blive rigtig morsomt. Hvad ligner det, at vi nu får at vide af ministeren, at han er villig til at give oplysninger til dem, han sidder og forhandler med bag lukkede døre et andet sted, men når et folketingsmedlem spørger i folketingssalen, kan der ikke være tale om, at man kan få oplysningerne her?